

Bilag 17.

DE DANSKE SKYTTE- GYMNASTIK-
OG IDRÆTSFORENINGER

DE DANSKE GYMNASTIK-
OG UNGDOMSFORENINGER

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

DANSK IDRÆTS-FORBUND

Den 10. oktober 1967.

Vedr. forslag til lov om fritidsundervisning m. v. af 17/12 1966.

De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, Dansk Firmaidræts Forbund og Dansk Idræts-Forbund har i fællesskab med stor interesse gennemset og drøftet undervisningsministerens lovforslag sidst ved et møde i Slagelse den 7. oktober 1967.

Vi hilser med glæde en række forbedringer i forhold til den nugældende ungdomslovgivning, særlig hvad angår støtte til etablering og drift af lokaler, hvor lovforslaget i det store og hele følger den røde betænkning.

I lovforslaget er der imidlertid også afvigelser, dels fra den røde betænkning, dels fra ministerens oprindelige udkast til ny lov. En del af disse afvigelser foruroliger os i større eller mindre grad. Vi tillader os derfor at gøre folketingsudvalget opmærksom på disse afvigelser i den rækkefølge, hvori de forekommer os væsentlige, idet vi anmoder udvalget overveje, om der er muligheder for at imødekomme vore ønsker.

Den vigtigste ændring findes i § 32, stk. 5.

I den nugældende lov, i den røde betænkning og i lovudkastet står: „kommunen yder — når fritidsnævnet anbefaler“ og „kommunen er pligtig — når nævnet erklærer“.

Dette er i ministerens lovforslag ændret til: „Kommunalbestyrelsen træffer — efter indstilling fra fritidsnævnet — afgørelse om ydelse af tilskud til ejede eller lejede lokaler“. Heri ligger både retten til at bestemme, om tilskud kan ydes og om størrelsen af dette,

Denne ændring har ministeren begrundet med, at kun nævn og udvalg, der er udgået af kommunalbestyrelsen kan forpligte kommunen, men heroverfor kan siges, at fritidsnævnet netop er udgået af kommunalbestyrelsen, dels er der direkte medlemmer af kommunalbestyrelsen i nævnet, dels vælger kommunalbestyrelsen selv de øvrige medlemmer efter indstilling. Kommunen har således sin fulde indflydelse på nævnet, og erfaringerne har så vidt vi ved ikke vist tendens til misbrug. Så medmindre kommunerne har ytret ønske om at skære lokale-tilskuddet ned, er der slet ingen grund til en ændring, der kan føre til katastrofale forhold i de kommuner, der måtte vise sig uvillige, og villé kunne føre staten ud i den situation, at staten har givet tilskud eller lån til en lokalitet, som ikke kan drives, hvis kommunen nægter at yde tilskud til driften.

Hvis reglen ikke kan ændres til den nugældende form, mener vi, at staten på en eller anden måde må træde til, hvis kommunalbestyrelsen nægter at yde tilskud, som nævnet har anbefalet.

I modsat fald kan den af ministeren foreslåede formulering let gøre alle forbedringerne illusoriske. Selv om loven overlader ministeren en række fuldmagtsbestemmelser også på dette område, giver det nok så stor tryghed, hvis loven direkte angiver de gældende bestemmelser.

§ 72 om fritidsnævnets sammensætning tillader vi os også at kommentere:

Det er tydeligt, at ministeren tilstræber